

andre Ord Afgiften der kun er 4 β pr. Pot. Jeg spørger nu, om i Virkeligheden de store Fabrikanter ved et saadant Resultat have indvundet Noget, og jeg svarer Nei. Deres Arbeidskraft, Maskinkraft, Kulforbrug og deres overordnede Bestyrelse er af en langt kostbarere Art. Naar man nu i dette Brænderi, som, efter hvad jeg har set, er et af de mest primitive, som maasse findes, har kunnet indvinde et saadant Udbytte, saa vil jeg nok spørge, om der med Rette kan fremhæves saadanne Data som de, der tidligere ere fremkomne, og som jeg her har nævnt. Nei, det er det, jeg under Sagens tidligere Behandling her tillod mig at nævne, at det ikke er Brænderiets Størrelse, hvorpaa det kommer an, men det er Metoden, de Principer, hvorpaa hele Gjæringsprocessen hviler, og som ikke er afhængig af Brænderiets Størrelse, men beror paa Sagskundskab og Omhu. Det viser sig altsaa, at dette Reiskærdighedshensyn lige overfor de mindre Fabrikanter er aldeles forsvindende. — Nu siger man, at man dog skal agte paa, hvilken overordentlig Rolle Gjærfabrikationen spiller, og at man kommer til at ramme denne Fabrikation og altsaa et Produkt, som man ikke har tilsigtet at ramme, og derved indirekte kommer til at beskattede Brødet. Ja, det er atter Noget, der har en overordentlig Klang, naar det kastes ud i Almindelighed; men hvilket Brød er det, man beskatter? Naar man nævner denne Beskatning af Brødet, saa er det en stærk Alludering til, at man beskatter den menige Mand; men det er jo langt fra Tilfældet, thi som bekendt bruges der ikke Gjær til det Brød, som den menige Mand nyder; han bruger nemlig, saavidt jeg veed, ikke meget Hvedebrød. — Nu har den høitærende Finansminister fremdeles sagt, at man skal agte paa, hvilken overordentlig Betydning Udførselen her fra Landet af Gjær har; den er nu steget til hentmod 800,000 Pund, og denne Produktion vilde rimeligvis blive forstyret, isald man vedtog Lovén i den Skikkelse, hvori den er gaaet fra Landstinget forrige Gang. Jeg tror, at den høitærende Minister i den Henseende kan berolige sig; det er min Overbevisning, at Gjærfabrikationen er af den Art, at den ikke vil synke sammen

under den forøgede Beskatning. Den høitærende Minister har nævnt det sandsynlige Udbytte for Gjærfabrikanterne af Spiritus pr. Tønde Rarrum, og han antydede, at det rimeligvis var $\frac{2}{3}$ af Spiritus, imod hvad der indvindes i andre Brændrier. Jeg tror, at det er omtrent saaledes, men dog maasse lidt mere; men hvad der er almindeligt, det er, at Gjærfabrikanterne have henved 1 Pund Gjær for hver Pot Brændevin, der mæstes, og hvad koster nu 1 Pund Gjær? Det er tidligere nævnt her i Salen, det koster henved 30 β , og det er altsaa ikke langt fra, at det har den dobbelte Værdi af 1 Pot Brændevin, det har i alt Fald $1\frac{1}{2}$ Gange saa megen Værdi, som 1 Pot Brændevin har i nærværende Dieblif. Denne Produktion kan altsaa vel taale en yderligere Beskatning uden at synke sammen. Den høitærende Minister nævnte — men jeg tør antage, at det var en Fortalelse, thi det vilde staa i Modstrid med tidligere Udtalelser af den høitærende Minister — at man ikke har villet beskattede Gjærproduktionen, i alt Fald ikke for det udenlandske Forbrugs Bedkommende. Der ligger indirekte deri, at Ministeren ikke i nærværende Dieblif vilde finde nogen Betænkelse ved at lade det indenlandske Forbrug bære denne Beskatning; men den høitærende Minister har maasse udtrykt sig mindre korrekt. — Der er fremkommet saa overordentlig mange Bemærkninger fra den høitærende Minister ligesom ogsaa fra det ærede Medlem for 10de Kredts (Seisen), der er Ordfører for Mindretallet, at jeg ikke ser mig i Stand til at samle og imødegaa dem alle; men jeg tror ved de Bemærkninger, jeg nu er fremkommen med, at have bevist, at hverken Hensyn til de mindre Brændrier eller Hensyn til Gjærfabrikanterne bør paavirke Thinget til at vedtage en Lov, som det anser for mindre heldig. Jeg siger, at jeg beklager, at den høitagede Minister, der efter min Overbevisning havde havt saa meget let ved at opnaa den forøgede Indtægt gennem en Beskatningslov, har dertil villet knytte et Forsøg, som bringer os Andre, og jeg tør sige mig personlig, der praktisk er inde i Forholdet, til at vige aldeles bort fra at kunne gaa ind paa en Lov, hvor Beskatningen er knyttet til